

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U GRADIŠCI
Broj: 72 0 P 079759 19 P
Gradiška, 17.11.2022. godine

OSNOVNI SUD U GRADIŠCI, sudija Predrag Kasagić, u pravnoj stvari tužiteljica [REDACTED] iz [REDACTED], Gradiška koju zastupa punomoćnik Dragan Tolimir advokat iz Banja Luke, protiv tuženog [REDACTED] iz [REDACTED], Gradiška koga zastupa punomoćnik Radovan Janković, advokat iz Gradiške radi podjele bračne tekovine, v.sp.300.000,00KM, nakon održane glavne i javne rasprave dana 13.09.2022. godine na kojoj su bili prisutni tužiteljica lično i zamjenik punomoćnika tužiteljice Dragana Prpoš advokat iz Banja Luke i tuženi lično i punomoćnik advokat Radovan Janković donio je:

P R E S U D U

UTVRĐUJE SE da tužiteljici [REDACTED] po osnovu sticanja zajedničke imovine za vrijeme bračne zajednice pripada $\frac{1}{2}$ zajedničke imovine koja se sastoji od:

- nekretnina upisanih u list nepokretnosti broj 329 ko Gradiška 1 a koje su označene kao kč 1136/76 potkućnica-stambena zgrada površine 100m² i potkućnica-dvorište površine 389m² vlasnika [REDACTED] sa 1/1 dijela,
- nekretnina upisanih u posjedovni list broj 788 ko Gornji Podgradci a koje su označene kao kč 915/3 Kestenić-njiva pete klase, površine 3270m², kč 915/4 Kestenić-njiva pete klase površine 3370m², kč 930/1 Donji Dom-njiva pete klase površine 2010m², kč 930/5 Donji Dom-njiva pete klase površine 1000m² korisnika [REDACTED] u dijelu 1/1,
- nekretnine upisane u posjedovni list broj 72/1 ko Gornji Podgradci a koja je označena kao kč 915/5 Kestenić-njiva pete klase površine 360m² korisnika [REDACTED] u dijelu 2/8.

Što je tuženi dužan da prizna i trpi da se tužiteljica na osnovu ove presude upiše kao suvlasnik i suposjednik.

Odbija se tužiteljica sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:

„Obavezuje se tuženi [REDACTED] da tužiteljici [REDACTED] na ime naknade štete zbog neovlaštenog otuđenja vozila isplati iznosu od 3.934,34KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.03.2015. godine do isplate u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. „

Obavezuje se tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.109,92KM sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je pred naslovnim sudom dana 17.10.2019. godine podnijela tužbu protiv tuženog radi podjele bračne tekovine navodeći da je između stranaka razveden brak presudom Vrhovnog suda u Lionu od 04.01.2008. godine koji je priznao Okružni sud u Banja Luci rješenjem broj 11 0 V 016391 15 V od 22.12.2015. godine, te da su u

toku bračne zajednice stekli imovinu koja je upisana u pl 797/0, 788/1 i 72/1 kao i stambeni objekat koji su kupili koji se nalazi u Gradišci u ulici Meše Selimovića broj 9. Tužiteljica navodi da joj je tuženi oduzeo automobil marke „Laguna Brek 2“ koji je kupljen u braku a vodi se na imenu tužiteljice, te je navedeni automobil prema saznanju tužiteljice tuženi prodao, te da je otuđenje navedenog automobila prijavila Policijskoj upravi Gradiška, te navodi da je nakon razvoda braka presudom Osnovnog suda u Lionu određena za staratelja četvero maloljetne djece te da je tužitelj bio u obavezi da doprinosi za izdržavanje malodobne djece 420,00 EUR koje nikada nije plaćao, te kako je tužiteljica sa tuženim živjela u bračnoj zajednici od 1981. godine do 2008. godine, te da su svu imovinu stekli tokom trajanja bračne zajednice, to tužiteljica predlaže da sud donese presudu kojom se utvrđuje da tužiteljica ima pravo svojine na zajedničkoj imovini koju je zajednički stekla sa tuženim dok su bili u bračnoj zajednici. Podneskom od 14.09.2020. godine registrovan u predmetu broj 72 0 P 085333 20 P tužiteljica uređuje tužbu i tužbeni zahtjev navodeći da su tokom trajanja bračne zajednice stranke stekle imovinu u vidu nekretnina upisanih u list nepokretnosti broj 797/0, nekretnina upisanih u posjedovni list broj 788/1 i nekretnina upisanih u posjedovni list broj 72/1, te automobil marke „Renault Laguna“ reg. oznaka CH-683-BZ. Tužiteljica navodi da su stranke svu navedenu imovinu stekle radom za vrijeme trajanja bračne zajednice i da je tužiteljica ravnopravno doprinosila sticanju i uvećanju imovine te da joj u skladu sa odredbom člana 272 stav 1 Porodičnog zakona pripada $\frac{1}{2}$ imovine, te ističe da je tuženi oduzeo iz posjeda tužiteljice automobil marke „Renault Laguna“ i otuđio ga bez saglasnosti iste čime je prouzrokovao štetu tužiteljici koju je dužan nadoknaditi u skladu sa odredbom člana 154 ZOO, te navodi da je ovaj slučaj prijavila Policiji u Frankfurtu. Tužiteljica predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se utvrđuje da tužiteljici po osnovu sticanja zajedničke imovine za vrijeme bračne zajednice pripada $\frac{1}{2}$ zajedničke imovine koja se sastoji od nekretnina upisanih u list nepokretnosti broj 797/0, nekretnina upisanih u posjedovni list broj 788/1 i nekretnina upisanih u posjedovni list broj 72/1, te da se tuženi obaveže da tužiteljici na ime naknade štete zbog neovlaštenog otuđenja vozila isplati iznos od 3.000,00KM. Rješenjem od 13.10.2021. godine određeno je spajanje spisa predmeta broj 72 0 P 085333 20 P sa predmetom broj gornji. Punomoćnik tužiteljice u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka konačno uređuje tužbeni zahtjev na ročištu od 07.06.2022. godine koji glasi kao u dispozitivu presude. Kod činjeničnih i pravnih navoda iz tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva zamjenik punomoćnika tužiteljice ostaje do zaključenja glavne rasprave sa prijedlogom da sud usvoji tužbeni zahtjev u cjelosti.

Tuženi u odgovoru na tužbu u cjelosti osporava navode iz tužbe i tužbenog zahtjeva kako u pogledu osnova tako i u pogledu postavljene visine tužbenog zahtjeva i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan. Podneskom od 12.10.2021. godine tuženi ističe da osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev. Tuženi navodi da su stranke u 2 navrata zaključile brak, te da je prvi put brak zaključen 05.09.1981. godine koji je razveden presudom Osnovnog suda u Bosanskoj Gradišci broj 745/86, dok je drugi brak zaključen 14.03.1992. godine koji je razveden presudom Vrhovnog suda u Lionu dana 14.01.2008. godine koju je priznao Okružni sud u Banja Luci rješenjem od 22.12.2015. godine. Tuženi navodi da je nekretnine upisane u list nepokretnosti broj 797/0 ko Gradiška stekao lično kada stranke nisu bile u braku na osnovu kupoprodajnog ugovora zaključenog dana 28.12.1988. godine sa Sredojević Zdravkom i to isključivo od ličnih sredstava tuženog koji je bio na radu u Frankfurtu, te da su nekretnine koje su upisane u pl 72/1 i pl 788/1 takođe posebna imovina tuženog i da u sticanju istih tužiteljica nije ni na koji način doprinosila, već se naprotiv za svo vrijeme trajanja bračne zajednice sa tuženim ponašala rasipnički. Tuženi navodi da je bio na radu u Francuskoj i da je redovno slao potrebna sredstva za izdržavanje tužiteljice i njihove zajedničke djece u iznosu od

1.500,00 do 2.000,00 DN mjesečno i da je tužiteljica taj novac trošila nenamjenski, te da je za vrijeme trajanja braka sa tuženim otuđila veoma vrijedne pokretne stvari bez saglasnosti i znanja tuženog, pa je tako prodala građevinsku steku u vrijednosti 15.000,00KM koju je utženi koristio za izvođenje vanjskih građevinskih radova a koja je bila složena u kući u Gradišci zajedno sa unutrašnjom stolarijom, te da tužiteljica nije htjela da prizna kome je prodala skelu i stolariju, da bi tuženi nakon nekoliko godina doznao da je skela i stolarija prodana Mili Paniću iz Gornjih Podgradaca, te navodi da je tužiteljica takođe za vrijeme trajanja bračne zajednice otuđila bez znanja i saglasnosti tuženog i traktor IMT560, traktorsku prikolicu jednoosovinsku 3,5t nosivosti, brnače, plugove, tanjirače, vrijedno sve zajedno oko 40.000,00KM tuženom nepoznatim licima, te da je prodala i rakijski kotao od 100l vrijedan oko 3.000,00KM Babić Dušanu iz Gornjih Podgradaca, te je prodala i hrastove u Gornjim Podgradcima i to oko 40 Hrastova tuženom nepoznatim licima, te je prodala i automobil marke BMW vrijedan 13.000,00 EUR koji je prema saznanju tuženog prodan u Kozarsku Dubicu nepoznatom licu. Kod činjeničnih i pravnih navoda iz odgovora na tužbu punomoćnik tuženog ostaje do zaključenja glavne rasprave sa prijedlogom da se tužbeni zahtjev odbije u cjelosti kao neosnovan.

Tužiteljica je na glavnoj raspravi izvela dokaze čitanjem: lista nepokretnosti broj 797/0 ko Gradiška 1 od 10.08.2020. godine, posjedovnog lista broj 788/1 ko Gornji Podgradci od 15.10.2019. godine, posjedovnog lista broj 72/1 ko Gornji Podgradci od 15.10.2019. godine, saobraćajne dozvole broj CH-683-BZ od 29.06.2012. godine, zapisnika o tužbi krađe vozila broj 2015/012381 od 23.03.2015. godine, fotografije vozila neposredno prije krađe, izvoda iz MKV broj 03/1-201-1-1952/19 od 16.10.2019. godine, rješenje Okružnog suda u Banja Luci broj 11 0 V 016391 15 V od 22.12.2015. godine, uvjerenje Centra za socijalni rad Gradiška broj 03-551-393/05 od 29.07.2005. godine, uviđajem na licu mjesta i vještačenjem po vještacima geodetske i mašinske struke, čitanjem nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Dijane Slijepčević i saslušanje vještaka, čitanjem nalaza i mišljenja vještaka mašinske struke Zorana Kneževića i saslušanje vještaka, saslušanjem svjedoka Radulović Uroš, Babić Dušan i Beuk Lazar i saslušanjem parničnih stranaka.

Tuženi je na glavnoj raspravi izveo dokaze čitanjem: izvoda iz MKV redni broj 29 za 1981. godinu od 29.09.2021. godine, izvoda iz MKV redni broj 9 za 1992. godinu od 17.09.2021. godine, kupoprodajnog ugovora od 28.12.1988. godine, dopunom vještačenaj po vještaku geodetske struke Dijani Slijepčević, čitanjem dopune nalaza i mišljenja vještaka Dijane Slijepčević i saslušanje vještaka, saslušanje svjedoka Panić Mile, Babić Dušan, Gojković Đuro, Gojković Jelena, Gojković Sanja, Gojković Željko, Gojković Danijel i Gojković Dejan i saslušanjem parničnih stranaka.

Ocjenjujući naprijed provedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br. 58/03, 85/03, 74/05 i 63/07, u daljem tekstu: ZPP), utvrđene su sljedeće važne činjenice i odlučeno kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz izvoda iz MKV Grada Gradiška broj 03/1-201-1-2354/21 od 29.09.2021. godine proizilazi da su parnične stranke zaključile brak 05.09.1981. godine koji je upisan u MKV koja se vodi za matično područje Gornji Podgradci pod rednim brojem 29 za 1981. godinu sa zabilješkom da je brak razveden presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 745/86.

Iz izvoda iz MKV Grada Gradiška broj 03/1-201-1-1953/19 od 06.09.2019. godine i izvoda iz MKV Grada Gradiška broj 03/1-201-1-2235/21 od 17.09.2021. godine proizilazi da su stranke zaključile brak 14.03.1992. godine koji je upisan u MKV koja se vodi za matično područje Gornji Podgradci pod rednim brojem 9 za 1992. godinu.

Iz rješenja Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 V 016391 15 V od 22.12.2015. godine proizilazi da se priznaje presuda Vrhovnog suda u Lionu broj RG 06/08595/Kabinet 4 od 14.01.2008. godine koja je postala pravosnažna 29.01.2009. godine u dijelu kojim se „proglašava razvod između supružnika [REDACTED] zbog isključive krivice muža“.

Iz uvjerenja Centra za socijalni rad Gradiška broj 03-551-393/05 od 29.07.2005. godine proizilazi da se tužiteljica obratila prvi put Organu starateljstva 1983. godine nakon rođenja drugog djeteta, te da je tužiteljica od 1983. godine do 2001. godine u ovom centru bila obuhvaćena raznim vidovima i oblicima socijalne zaštite počev od novčane pomoći do humanitarne pomoći u toku rata, te se navodi da je tužiteljica sa tuženim koji živi i radi u Francuskoj od 1972. godine stekla šestero djece, te da tuženi kao otac šestero djece od prvog dana njihovog rođenja nije vodio brigu o djeci pa je tužiteljica bila prinuđena da pomoć traži od centra, te da je tuženi kući u Gornje Podgradce dolazi vrlo rijetko a i tada bi pokazivao nasilničko ponašanje prema tužiteljici kao supruzi i bio veoma grub prema djeci. Zatim se navodi da je tužiteljica 2001. godine otišla sa djecom u Francusku kod tuženog ali da bi tada kad god bi došla u Gradišku posjećivala Centar, te da su odnosi sa tuženim još više eskalirali o čemu je upoznata i socijalna radnica u Francuskoj.

Iz kupoprodajnog ugovora broj OV 2976/88 od 28.12.1988. godine proizilazi da je zaključen između prodavca Sredojević Zdravka i tuženog kao kupca, te da su predmet ugovora nekretnine upisane u pl 1402 ko Bos. Gradiška selo označene sa kč 2649/64 zvana „Među kanalima“ za međusobno ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 80.000,00 dinara.

Iz posjedovnog lista broj 788/1 ko Gornji Podgradci od 15.10.2019. godine proizilazi da je tuženi upisan kao posjednik sa 1/1 dijela na nekretninama označenim sa kč broj 915/3 Kestenić njiva pete klase površine 3270m², kč 915/4 Kestenić njiva pete klase površine 3370m², kč 930/1 Donji Dom njiva pete klase površine 2010m² i kč 930/5 Donji Dom njiva pete klase površine 1000m².

Iz posjedovnog lista broj 72/1 ko Gornji Podgradci od 15.10.2019. godine proizilazi da je tuženi upisan kao posjednik sa 2/8 dijela na nekretninama označenim sa kč 915/5 Kestenić njiva klase 5 površine 360m².

Iz lista nepokretnosti broj 797/0 ko Gradiška 1 od 10.08.2020. godine proizilazi da je tuženi upisan kao vlasnik i posjednik sa 1/1 dijela na nekretninama označenim sa kč 1136/76 potkućnica-stambena zgrada površine 100m² i dvorište površine 389m².

Vještak geodetske struke Dijana Slijepčević nakon uviđaja na licu mjesta u osnovnom nalazu od 23.01.2022. godine navodi da je izvršila identifikaciju predmetnih nekretnina koje se nalaze na dvije različite lokacije od kojih je jedna u Gradišci a druga u Gornjim Podgradcima. Vještak navodi da je na licu mjesta ustanovila da je kč 915/5 Kestenić njiva pete klase u površini od 306m² upisana u pl 72 ko Gornji Podgradci na ime tuženog sa 2/8 dijela Arežina Marice i Jović Dragice sa po 2/8 dijela i Kovačević Milene i Kovačević Srđana sa po 1/8 dijela u naravi put koji služi kao pristupni put

parcelama koje su u posjedu suposjednika puta te prolaze između parcela kč 915/3 i 915/4 sa jedne strane i parcela kč 930/1 i 930/5 sa druge strane. Vještak navodi da su parcele kč 915/3 i 915/4 poljoprivredno zemljište u naravi većim dijelom njiva i manjim dijelom livada dok su parcele kč 930/1 i 930/5 u naravi dvorište, te da se na kč 930/5 nalazi stambeni objekat na sprat s tim da je u jednom dijelu prema nastrešnici prizeman sa ravnom pločom dimenzija 11,7m sa 9,05m i pomoćni objekat-nadstrešnica dimenzija 6m sa 9,05m uz napomenu da ovi objekti nisu uplanjeni. Vještak navodi da se predmetne parcele nalaze jedne do drugih sa desne strane puta Vrbaška-Mrakovica i to kč 930/1 i 930/5 koje direktno izlaze na put, dok je iza njih parcela pristupnog puta kč 915/5 a u nastavku se prostiru parcele kč 915/3 i 915/4. Što se tiče cijepanja parcela na jednake dijelove vještak se izjašnjava da je parcela kč 915/5 u naravi put a stoga nema smisla izvršiti cijepanje iste parcele, parcele kč 915/3 i 915/4 su približno iste površine i kvaliteta tako da nema potrebe za cijepanjem, dok parcele kč 930/1 i 930/5 ukupno imaju površinu 3.010m² te da bi se moglo izvršiti cijepanje parcela na način da se formiraju 2 placa jednake površine ali ne i jednake vrijednosti s obzirom da se na kč 930/5 nalaze objekti koji su značajno vrijedniji od samog zemljišta, te da bi po mišljenju vještaka pravednije i ekonomičnije bilo da se i u ovom slučaju podjela izvrši po već postojećim parcelama. Vještak navodi da je na licu mjesta ustanovila da se parcela kč 1136/76 ko Gradiška 1 u naravi kuća i dvorište nalazi u naselju senjak Gradiška u ulici Meše Selimovića, te da se na parceli nalazi stambeni objekat na sprat koji je uplanjen još u operatu katastra zemljišta prijavnim listom 40/89 1989. godine, te da je ovaj objekat nezavršen u smislu da nema priključenu vodu i struju, te da je predmetna parcela kč 1136/76 formirana kao urbanistički plac, te istu nije moguće pocijepati u dvije jednake parcele. Vještak navodi da je uvidom u katastarski operat ustanovila da je tuženi parcele u ko Gornji Podgradci stekao kupovinom i to kč 915/3 na osnovu ugovora o kupoprodaji broj I-OV-5319/03 od 26.12.2003. godine, kč 915/4 i ¼ dijela kč 915/5 na osnovu kupoprodajnog ugovora broj IO 1510/86 od 15.05.1986. godine, kč 930/1 na osnovu kupoprodajnog ugovora I-OV-473/86 od 20.02.1986. godine i kč 930/5 na osnovu kupoprodajnog ugovora broj I-OV-2210/81 od 14.03.1981. godine, dok je parcelu kč 1136/76 ko Gradiška 1 koja odgovara parceli označenoj kao kč 2649/64 u katastru zemljišta za ko Gradiška Selo tuženi kupio na osnovu kupoprodajnog ugovora broj I-OV-2976/88 od 28.12.1988. godine. Sastavni dio nalaza i mišljenja je skica snimanja. U dopuni nalaza i mišljenja od 10.05.2022. godine vještak geodetske struke navodi da je tuženi nekretnine u ko Gornji Podgradci kupovao u više navrata od raznih lica i to kč 915/3 njiva u površini od 3.270m² od Jović Dragice na osnovu ugovora o kupoprodaji nekretnina broj I-OV-5319/2003 od 26.12.2003. godine, kč 915/4 njiva u površini od 3.370m² i suvlasnički dio od ¼ dijela na kč 915/5 njiva-put u površini od 360m² od Ćirić Dragutina po osnovu kupoprodajnog ugovora od 15.05.1986. godine, kč 930/1 njiva u površini od 2.010m² od Ćirić Ranka na osnovu kupoprodajnog ugovora od 20.02.1986. godine i kč 930/5 njiva u površini od 1.000m² od Ćirić Branka i Milana na osnovu kupoprodajnog ugovora od 14.03.1981. godine, dok je plac sa kućom u Gradišci u ulici Meše Selimovića koji je u vrijeme kupovine bio označen kao kč 2649/64 kuća i zgrade u površini od 100m² i dvorište u površini od 369m² od Sredojević Zdravka na osnovu kupoprodajnog ugovora od 28.12.1988. godine i da su sve ove promjene knjižene na osnovu DN rješenja o dozvoli polaganja isprava donešenih na osnovu ugovora tako da fotokopije kupoprodajnih ugovora i rješenja čine sastavni dio dopune nalaza i mišljenja. Vještak ujedno napominje da je u međuvremenu na snagu nastupio katastar nepokretnosti sa utvrđenim pravima za dio ko Gradiška 1 tako da je kč 1136/76 sada upisana u list nepokretnosti 329 ko Gradiška 1 na imenu tuženog sa 1/1 dijela. Na ročištu od 07.06.2022. godine vještak navodi da je došlo do tehničke greške prilikom kucanja teksta u nalazu tako što je za kč broj 915/5 napisala površinu 306m² mjesto ispravne površine 360m². Stranke nisu imale primjedbi na osnovni nalaz i dopunu nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke.

Iz saobraćajne dozvole broj CH-683-BZ od 29.06.2012. godine sa fotografijama predmetnog vozila i sa ovjerenim prevodom proizilazi da je tužiteljica sa adresom u Francuskoj upisana kao vlasnik vozila marke „Renault Laguna“ reg. oznake CH-683-BZ.

Iz zapisnika o tužbi krađe vozila od 23.03.2015. godine proizilazi da je tužiteljica nadležnoj policijskoj stanici u Francuskoj podnijela prijavu protiv nepoznatog lica za ukradenu saobraćajnu dozvolu marke Renault Laguna registarske oznake CH-683-BZ.

Na okolnosti utvrđivanja tržišne vrijednosti putničkog motornog vozila marke „Renault“ model „Laguna“ tip KGRR06 snaga motora 79kw radne zapremine motora 1870 na dan 20.03.2015. godine, te da se vještak izjasni koliko iznosi polovina od tako utvrđene vrijednosti putničkog motornog vozila a sve na osnovu dokaza iz spisa, stručne literature i druge neophodne i dostupne dokumentacije vještak mašinske struke u svom nalazu i mišljenju od 28.03.2021. godine navodi da su podaci o predmetnom vozilu povučeni na osnovu VIN oznake (broja šasijske) iz baze proizvođača metodom audateks sistem i da su ti podaci podudarni podacima iz saobraćajne dozvole. Vještak konstatuje da pošto se radi o vozilu sa stranim registarskim oznakama vrijednost vozila treba obračunati po tržišnim uslovima u mjestu registracije, te da po katalogu 03/13 godine prvo izdanje novonabavna cijena modela predmetnog vozila proizvedenog 2004. godine sa uključenim porezom iznosi 21.400,00EUR, te vrijednost vozila po odbitku amortizacije za starost 10 godina i 6 mjeseci iznosi 18,50% odnosno 4.023,20 EUR odnosno protuvrijednost ($4.023,20 \times 1,95583$) iznosi 7.868,70KM, te da polovina vrijednosti predmetnog vozila iznosi ($7.868,70 \times 50\%$) 3.934,34KM. Vještak navodi da s obzirom da je predmetno vozilo registrovano u Francuskoj obračun vrijednosti se vrši po cijenama vozila koje važe za mjesto registracije vozila pa je za obračun korišten katalog nabavnih cijena koje važe za mjesto registracije vozila a koja za vozilo koje je predmet ovog spora iznosi 21.400,00EUR. Vještak ističe da je obračun štete pravljen isključivo po vremenskoj amortizaciji jer za korekciju vrijednosti po ostalim parametrima (broj prethodnih vlasnika, način eksploatacije, način i kvalitet popravki, eventualnih prethodnih šteta, opšte stanje i izgled-očuvanost, ponuda i potražnja) nije bilo podataka, uz napomenu da samo ispitivanje tržišta u cijelju utvrđivanja korekcije po ponudi i potražnji tehnički nije izvodljivo jer nemamo podataka o stanju tržišta polovnih vozila na dan 20.03.2015. godine, te da se podaci o kretanju cijena na dan 28.03.2021. godine za vozilo iste starosti (10 godina i 6 mjeseci) ne bi mogli upoređivati sa vozilom koje je predmet ovog vještačenja jer bi ga upoređivali sa vozilom koje je proizvedeno 2004. godine (znači 18 godina mlađe) a za koje postoje sasvim drugačija tehnička rješenja motora i transmisije kao i različit nivo opreme. Stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke.

Svjedok Panić Mile u svom iskazu navodi da površno poznaje parnične stranke, te da nije od tužiteljice kupio građevinsku skelu ali da mu je tužiteljica nudila na prodaju građevinsku skelu posredno preko njegovih radnika dok se njemu nije neposredno obraćala te da je tužiteljica rasprodala sve stvari.

Svjedok Babić Dušan u svom iskazu navodi da poznaje parnične stranke koje su mu komšije te da se sjeća da je od tužiteljice kupio negdje prije rata rakijski kotao veličine oko 90 litara koji mu je tužiteljica ponudila, te da je prihvatio tu ponudu i isplatio tužiteljici za rakijski kotao iznos od 1.200,00DM do 1.800,00DM i da je taj rakijski kotao preuzeo, te da rakijski kotao nije predao tuženom niti je tuženom rekao da je kotao kupio od tužiteljice. Svjedok navodi da je nudio tužiteljici da joj vrati rakijski kotao a da tužiteljica njemu vrati novac, te da tužiteljica nije htjela da mu vrati novac pa je svjedok

taj rakijski kotao prodao drugom licu. Svjedok navodi da je u vrijeme kada je kupio rakijski kotao tuženi boravio u Francuskoj, te mu nije poznato da li je tuženi bio saglasan da se njemu proda taj rakijski kotao, te da mu tužiteljica nije rekla da je tuženi saglasan da se proda rakijski kotao. Svjedok osim toga navodi da vjerovatno ne bi kupio kotao da je znao da tuženi nije saglasan sa prodajom, te da mu se tuženi nikada neposredno nije žalio da je kotao prodat bez njegove saglasnosti, niti je od njega tražio da mu vrati taj kotao. Svjedok osim toga navodi da je tuženi povremeno dolazio iz Francuske u Gornje Podgradce na 10 do 15 dana dok je tužiteljica sa djecom živjela u kući u Gornjim Podgradcima. Svjedok osim toga navodi da su stranke živjele u Gornjim Podgradcima, te da mu nije poznato kada je tužiteljica otišla u Francusku ali mu je poznato da je povremeno dolazila iz Francuske u Pogradce, te da mu osim rakijskog kotla nije nuđeno ništa drugo od pokretnih stvari na prodaju, te svjedok navodi da su stranke posjedovale poljoprivrednu mehanizaciju, te ne zna šta se desilo sa istom, te da tužiteljica od njega nije pozajmljivala novac.

Svjedok [REDACTED], kćerka parničnih stranaka u svom iskazu navodi da joj je poznato da je tužiteljica otuđila razne stvari iz domaćinstva u Podgradcima, odnosno da je prodala traktor, priključke, putničko vozilo BMW i još neke automobile, da je sjekla šumu i da je novac koji je dobivala od te prodaje trošila na vanbračne partnere od 1993. godine do 2003. godine. Navodi da je tuženi slao novac za izdržavanje djece autobusom „Lasta“ za Beograd, te da se sjeća da je traktor prodat 2002. godine kada su otišli za Francusku, te da je imala 16 godina kada su 2001. godine otišli u Francusku. Navodi da joj nije poznato kome je tužiteljica prodala traktor i ostale pokretne stvari, te da nije bila neposredni očevidac tih prodaja niti joj je poznato za koji iznos su prodane stvari i da je od svoje braće čula da je tužiteljica prodala traktor.

Svjedok [REDACTED], sin parničnih stranaka u svom iskazu navodi da je tužiteljica prodavala pokretne stvari kada nije imala novac i da je tužiteljica dobivala novac od tuženog, da je 2001. godine otišao u Francusku i da ne zna kada je prodato vozilo BMW jer je bio mali, te da su obe parnične stranke poslije rata dolazile iz Francuske u Gornje Podgradce.

Svjedok [REDACTED] u svom iskazu navodi da je prvi komšija parničnih stranaka, te da je tužiteljica 1980. godine došla u Gornje Podgradce i da su stranke izgradile novu kuću 1990. godine ili 1991. godine a prije toga su živjeli u staroj kući odnosno u kući oca tuženog, te mu je poznato da su stranke pored kuće u Gornjim Podgradcima imale i kuću u Gradišci, te mu je poznato da je tužiteljica bila prisutna svo vrijeme kada je građena nova kuća. Svjedok navodi da mu je poznato da je tužiteljica sa djecom krajem decembra 2001. godine otišla u Francusku i da je nakon toga povremeno dolazila u Podgradce i da su djeca sve vrijeme boravila sa tužiteljicom i da mu tužiteljica nikada nije nudila na prodaju pokretne stvari.

Svjedok Beuk Lazar u svom iskazu navodi da poznaje parnične stranke, da mu nije poznato od kada strane žive zajedno i da je tužiteljica živjela u Gornjim Pogradcima unazad 10 do 15 godina prije nego što je otišla u Francusku i da se nakon odlaska u Francusku povremeno vraćala u Gornje Podgradce. Svjedok navodi da su parnične stranke zajedno sticale imovinu i gradile kuću u Pogradcima i da je tužiteljica sa djecom boravila u Podgradcima dok je tuženi radio u Francuskoj, te pretpostavlja da je tuženi finansirao gradnju kuće, dok tužiteljica nije radila ali je ista boravila sa djecom. Svjedok pretpostavlja da je tužiteljica prodala neke pokretne stvari, te je tužiteljica prodala rakijski kotao, te da joj je tuženi slao novac iz Francuske.

Svjedok ██████████, sin parničnih stranaka u svom iskazu navodi da pretpostavlja da je tužiteljica prodala pokretne stvari iz domaćinstva u Podgradcima, odnosno nije siguran da li su uopšte i prodane, te da sada živi u Francuskoj sa tužiteljicom.

Svjedok ██████████, sin parničnih stranaka u svom iskazu navodi da mu nije poznato da li je njegova majka prodavala pokretne stvari iz kuće u Gornjim Podgradcima.

Svjedok ██████████, kćerka parničnih stranaka navodi u svom iskazu da joj je poznato da je tuženi kupovao traktor i priključke i da je slao novac iz Francuske autobusom za Srbiju gdje je taj novac podizan i da taj novac nije potrošen na izdržavanje zajedničke djece, da je sa 13 godina otišla u Francusku, da joj je poznato da je tuženi imao rakijski kotao ali ne zna šta se sa istim desilo, te da joj je poznato da je tužiteljica prodala traktor sa priključcima i automobile i ostale pokretne stvari.

Svjedok ██████████, sin parničnih stranaka navodi da mu je poznato da je tužiteljica prodala građevinsku skelu, traktor, putnička vozila na ime duga za neke cigle i da kad god nije imala novca tužiteljica je prodavala stvari, te navodi da nije bio lično prisutan kada je tužiteljica prodavala pokretne stvari niti je lično bio prisutan kada je tužiteljica navodno primila novac od prodaje pokretnih stvari.

Tužiteljica u svom iskazu navodi da je živjela u zajednici sa tuženim od 15.03.1980. godine kada je došla u Podgradce u staru kuću tuženoj u kojoj su još živjeli roditelji tuženog i brat, te da je zaključila brak sa tuženim 05.09.1981. godine koji je razveden 1986. godine i da je ponovo zaključila brak 1992. godine koji je razveden 2008. godine u Francuskoj. Navodi da je u braku sa tuženim stekla sedmero djece i da je sud u Lionu u Francuskoj 2008. godine donio odluku o povjeravanju djece njoj kao majci, te da su zajednička djeca od rođenja do 2008. godine boravila sa njom kao majkom koja ih je odgajala dok je tuženi bio u Francuskoj, te da je 2001. godine otišla u Francusku i da je tuženi bio obavezan da plaćanja izdržavanje djece u iznosu koji je odredio sud ali da tuženi tu svoju obavezu nije ispunio. Tužiteljica navodi da je nakon razvoda braka živjela u zajednici sa tuženim i da je iz Francuske sa djecom dolazila u Podgradce do 2015. godine kada je bračna zajednica definitivno prestala da postoji. Tužiteljica navodi da je od 1980. godine do 2001. godine živjela u Podgradcima i da je zajedno sa tuženim učestovala u izgradnji nove kuće u Gornjim Podgradcima i da su u toku bračne zajednice 1981. godine kupili zemljište od Ćirić Branka i da je na toj zemlji izgrađena kuća u Gornjim Podgradcima, te navodi da je bila upoznata sa kupoprodajnim ugovorima koje je zaključivao tuženi. Tužiteljica navodi da je u zajednici sa tuženim kupovala sve pokretne stvari i to traktor, priključke, automobile, te da nikada bez znanja tuženog nije prodala pokretne stvari. Tužiteljica navodi da je u periodu od 1980. godine do 2001. godine tuženi živio i radio u Francuskoj i u tom periodu je povremeno dolazio u Podgradce i da je u tom periodu povremeno slao novac na ime izdržavanja u iznosima od 1.000,00 do 1.500,00 DM, te da je tuženi došao iz Francuske kada je izgradnja kuće u Podgradcima bila pred kraju i da je izgradnju kuće vršio majstor Rasim iz Čarnje i da s obzirom da nij bilo pomoćnih radnika da je lično pomagala svojim fizičkim radom. Navodi da je u periodu od 1980. godine do 2001. godine živjela u Podgradcima dok je 2013. godine tuženi došao iz Francuske u Podgradce i uzeo njene stvari i prodao ih, te da je bez njenog znanja u Francuskoj prodao kuću i zgradu, te da su u zajednici stekli automobil Renault Laguna koji je tuženi bez njenog znanja dovezao u Gornje Podgradce i da taj automobil više nikada nije vidjela. Tužiteljica navodi da je za vrijeme trajanja braka privremeno bila u radnom odnosu oko godinu dana 1985. godine u DI Gornji Podgradci, te da poslije nije

mogla raditi zbog obaveza prema djeci, te da je tuženi povremeno slao novac za izdržavanje, te da su u braku stekli automobile BMW i Fiat koji je devastirao sin Ranislav i automobil Opel Vektru koji je tuženi dao nekom čovjeku na ime duga za ciglu, te da je tuženi traktor dao svom bratu Mirku Gojkoviću, dok se traktorski priključci dalate kod Milutina Jokića u naselju Šor, Podgradci a za ostale stvari joj ništa nije poznato. Što se tiče građevinske skele navodi da ne zna šta se sa istom desilo jer se ista nalazila na kući u Gradišci, da je ključ od te kuće tuženi dao sinu od svoje sestre Borislavu Macuri, te da je rakijski kotao dala Babić Dušanu da se sa istim posluži u prisustvu majke tuženog i odobrenja tuženog. Navodi da je i pored poremećenih odnosa nastavila živjeti sa tuženim radi djece koju nije mogla sama odgajati.

Tuženi u svom iskazu navodi da je 1971. godine otišao u Francusku gdje je ostvarivao velike prihode, da je zaključio brak sa tužiteljicom 1981. godine, da je tužiteljica napustila kuću u Podgradcima nakon 2 godine braka, te da je autobusom „Lasta“ slao novac iz Francuske za Beograd na ime izdržavanja u iznosima od 1.500,00 do 3.000,00 DM te da tužiteljica nije bila prisutna kada je zidana kuća u Podgradcima koji je zidao majstor Rasim, te da je on finansirao izgradnju kuće u Podgradcima. Tuženi navodi da su u braku stekli traktor i 5 ili 6 automobila, da je te stvari tužiteljica prodala, te je prodala i građevinsku skelu, bez njegove saglasnosti i negira navode tužiteljice da je nekom drugom licu dao traktor na korštenje, te da se tužiteljica ponašala rasipnički jer je nenamjenski trošila novac koji joj je slao i da ništa nije doprinjela u sticanju zajedničke imovine. Navodi da je u vezi pokretnih stvari koje je tužiteljica otuđila drugim licima tražio od istih da mu vrate stvari što nije učinjeno, te da ni od strane policije ni od pojedinaca nije obavješten o prodaji putničkih automobila i traktora. Navodi da su ponovo zaključili brak 1992. godine i da su živjeli zajedno do 2008. godine.

Nesporne su činjenice da su parnične stranke prvi put zaključile brak 05.09.1981. godine koji je razveden presudom Opštinskog suda u Bosanskoj Gradišci broj 745/86, te da su ponovno zaključile brak 14.03.1992. godine koji je razveden odlukom Vrhovnog suda u Lionu Francuska od 14.01.2008. godine, koja je priznata rješenjem Okružnog suda u Banja Luci broj 11 0 V 016391 15 V od 22.02.2015. godine, da je tuženi kao kupac zaključio predmetne kupoprodajne ugovore i da na nekretninama koje su predmet spora upisan kao vlasnik i posjednik sa 1/1 dijela. Tuženi osporava zahtjev tužiteljice da predmetne nekretnine predstavljaju zajednički stečenu imovinu, te tvrdi da je to njegova posebna imovina.

Odredbom člana 269 Porodičnog zakona (Službeni glasnik RS 54/02 u daljem tekstu PZ) propisano je da imovna bračnih supružnika može biti posebna i zajednička. Odredbom člana 270 stav 1 PZ propisano je da imovina koju bračni supružnik ima u času zaključenja braka ostaje njegova posebna imovina, dok je stavom 5 istog člana propisano da imovina koju su bračni supružnici stekli radom tokom bračne zajednice kao i prihodi iz te imovine čine zajedničku imovinu. Odredbom člana 272 stav 1 PZ propisano je da svakome od bračnih supružnika pripada po ½ zajedničke imovine, dok je članom 284 stav 1 PZ propisano da se imovina stečena radom lica u vanbračnoj zajednici koja je trajala duže vremena smatra njihovom zajedničkom imovinom. Karakter zajedničke imovine supružnika po članu 270 stav 5 PZ ima imovina koja je stečena za vrijeme trajanja braka a koja je rezultat zajedničkog rada i doprinosa bračnih supružnika i bez ova dva uslova koji moraju biti istovremeno ispunjeni nema sticanja zajedničke imovine. Ova imovina nastaje u bračnoj zajednici na osnovu činjenica zajedničkog rada na orginaran način po sili zakona za razliku od posebne imovine supružnika koja prema odredbi člana 270 stav 1 PZ predstavlja imovinu koju bračni supružnik ima u času zaključenja braka. Zajednička imovina može nastati u braku i u vanbračnoj zajednici koja je izjednačena sa

bračnom zajednicom. Nastanak zajedničke imovine se veže za postojanje 2 elementa: za način njenog sticanja i za vrijeme njenog sticanja. Rad može biti pojedinačan i zajednički, neposredan i posredan i ne predstavlja samo ekonomsku kategoriju. Posredan rad je onaj rad kojim se ne stvara nova vrijednost već se njegovim vršenjem omogućava drugom bračnom supružniku da radi i stiče zaradu (odgoj djece, poslovi domaćice). Za sticanje zajedničke imovine nije dovoljno samo da brak formalno postoji već da postoji i faktički. Za postojanje bračne zajednice potrebna je volja bračnih supružnika pa ako oni ne žive u istom domaćinstvu (kada neko od njih radi u inostranstvu) a žele živjeti kao bračni supružnici smatra se da bračna zajednica postoji. Zajedničkom imovinom se smatra i ona imovina koju su supružnici stekli poslije prestanka braka ako nastave da žive u zajednici života. Tužiteljica je izvedenim dokazima dokazala da nekretnine iz stava 1 tužbenog zahtjeva predstavljaju zajednički stečenu imovinu stečenu tokom trajanja vanbračne zajednice od 1980. godine do zaključenja braka 05.09.1981. godine, ponovnog zaključenja braka 14.03.1992. godine koji je formalno prestao presudom suda u Lionu dana 04.01.2008. godine. Dakle stranke su živjele u faktičkoj zajednici braka bez obzira što je brak bio dva puta razveden a što proizilazi iz aktuelnih dokaza, izjava svjedoka i stranaka a u prilog tome da su stranke živjele u faktičkoj zajednici braka do kraja 2006. godine je činjenica da su stekli sedmero djece i to [REDACTED] rođenog 15.04.1982. godine, [REDACTED] rođenog 10.05.1983. godine, [REDACTED] rođenu 09.05.1985. godine, [REDACTED] rođenu 17.03.1988. godine, [REDACTED] rođenog 18.01.1991. godine, [REDACTED] rođenog 06.03.1997. godine i [REDACTED] rođenog 21.02.2006. godine, pa su stoga neosnovani navodi tuženog da je bračna zajednica sa tužiteljicom prestala prije 2006. godine. Naprijed navedeno proizilazi i iz uvjerenja Centra za socijalni rad Gradiška broj 03-551-393/05 od 29.07.2005. godine. Iz iskaza tužiteljice proizilazi da je od 1980. godine do 2001. godine kada je otišla u Francusku neprekidno živjela u Gornjim Podgradcima i da je zajedno sa tuženim gradila novu kuću u Gornjim Podgradcima, te da je tuženi kada je dolazio iz Francuske dolazio u tu kuću u Gornjim Podgradcima. Tužiteljica je dokazala da je u toku trajanja bračne zajednice pomagala izvođenju radova sa majstorima na izgradnji nove kuće u Gornjim Podgradcima, vodila poslove po domaćinstvu, brinula se o odgoju sedmero djece koje je stekla sa tuženim, prema sudskoj praksi doprinosi u sticanju zajedničke imovine ne predstavljaju isključivo ekonomsku kategoriju te se doprinos tužiteljice kao supruge tuženog i majke njihove zajedničke djece ogleda u činjenici da se bavila poslovima domaćice, odgajala djecu, vodila brigu o domaćinstvu dok se tuženi nalazio na radu u Francuskoj. Taj doprinos je dovoljan u smislu odredbi porodičnog zakona i sudkse takse da tužiteljici pripada $\frac{1}{2}$ zajednički stečene imovine. Uviđajem na licu mjesta i nalazom i mišljenjem i dopunom nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke utvrđeno je da se sva imovina koja je predmet spora i koja se vodi na tuženom stečena za vrijeme trajanja zajednice života parničnih stranaka, kako u toku trajanja formalne bračne zajednice, tako i u toku trajanja vanbračne zajednice koja je izjednačena sa bračnom zajednicom. Iz priloženih kupoprodajnih ugovora proizilazi da su zaključeni dana 26.12.2003. godine, 15.05.1986. godine, 20.02.1986. godine, 14.03.1981. godine i 28.12.1988. godine, dakle u vrijeme trajanja zajednice života između parničnih stranaka. Prigovori tuženog da tužiteljici ne pripada $\frac{1}{2}$ zajednički stečene imovine iz razloga što je otuđila pokretne stvari iz domaćinstva u Gornjim Podgradcima i u Gradišci, te da se rasipnički ponašala a što nije potkrepljeno relevantnim materijalnim dokazima, niti iskazima svjedoka je neosnovan jer i pod pretpostavkom da je tužiteljica otuđila zajedničku imovinu to nije zapreka da se utvrdi da ta imovina predstavlja zajedničku imovinu a tuženi je imao mogućnost da prema tužiteljici ukoliko je otuđila te pokretne stvari postavi obligaciono pravni zahtjev za naknadu štete. Tuženi izvedenim dokazima nije dokazao da je tužiteljica otuđila pokretne stvari koje i nisu predmet spora, niti je predmet spora činjenica da li je tuženi doprinosio za održavanje zajedničke djece ili ne. Niko od

saslušanih svjedoka nije potvrdio navode tuženog kao neposredni očevidac da je tužiteljica otuđila pokretne stvari, tako svjedok Panić Mile tvrdi da je tužiteljica rasprodavala sve stvari ali ne navodi koje stvari i kojem licu. Svjedok Babić Dušan tvrdi u svom iskazu da se tuženi nije žalio njemu da je rakijski kotao prodat bez njegove saglasnosti niti je tražio povrat kotla dok mu za ostale pokretne stvari nije ništa poznato, a ni svjedoci Beuk Lazar i Radulović Uroš nisu potvrdili navode tuženog. Zajednička djeca parničnih stranaka saslušani u svojstvu svjedoka u svojim iskazima navode ili im nije ništa poznato u vezi otuđenja pokretnih stvari ili da su posredno od drugih lica čuli da je tužiteljica otuđila pokretne stvari, niko od saslušanih svjedoka nije u svom iskazu naveo kojim licima, na koji način i za koju cijenu je tužiteljica navodno otuđila pokretne stvari, s toga su takvi navodi tuženog neosnovani a i nebitni za predmet spora jer je tuženi imao mogućnost da prema tužiteljici postavi obligaciono pravi zahtjev za naknadu štete ili da postavi stvarno pravni zahtjev za povrat stvari a osim toga imajući u vidu godine rođenja zajedničke djece parničnih stranaka odnosno da neka nisu bila rođena ili su bila djeca to isti ne mogu imati nikakva saznanja o navodnom otuđenju pokretnih stvari od strane tužiteljice. Izvedenim dokazima je utvrđeno da nekretnine upisane u list nepokrtnosti broj 329 ko Gradiška 1, nekretnine upisane u posjedovni list broj 788 ko Gornji Podgradci i nekretnine upisane u posjedovni list broj 72/1 ko Gornji Podgradci predstavljaju zajednički stečenu imovinu u smislu odredbi člana 270 stav 5 i 284 stav 1 PZ, te stoga tužiteljici primjenom odredbe člana 272 stav 1 PZ pripada $\frac{1}{2}$ zajednički stečene imovine bliže opisane u stavu 1 dispozitiva presude.

Tužiteljica je stavom 2 tužbenog zahtjeva zahtjevala da joj se na ime naknade štete zbog neovlaštenog otuđenja vozila Renault Laguna isplati iznos od 3.934,34KM po osnovu nalaza i mišljenja vještaka mašinske struke. Tužiteljica predmetni tužbeni zahtjev zasniva na zapisniku o tužbi krađe vozila od 23.03.2015. godine, odnosno prijavi kod nadležne Policijske stanice u Francuskoj. U predmetnom zapisniku se navodi da tužiteljica u vezi otuđenja vozila „Renault Laguna“ registarske oznake CH-683-BZ podnosi prijavu protiv nepoznatog lica. Iz navedene isprave proizilazi da predmetnom prijavom nije obuhvaćen tuženi, niti je tužiteljica bilo kakvim materijalnim dokazom potvrdila svoje navode da je tuženi otuđio predmetno vozilo. U smislu pravila tereta dokazivanja po članu 123 stav 1 ZPP. Kako iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je tuženi otuđio predmetno vozilo a tužiteljica nije dostavila ni dokaz o krajnjem ishodu podnesene prijave za krađu vozila to je stoga stav 2 tužiteljice odbijen kao neosnovan.

Prigovori tužiteljice da sud zbog propuštanja pripremnog ročišta nije mogao dozvoliti tuženom da predloži dokaze na glavnoj raspravi je neosnovan jer je tuženi medicinskom dokumentacijom nadležne zdravstvene ustanove koju je priložio u spis dokazao da je bio spriječen da pristupi na pripreмно ročište a osim toga to bi predstavljalo povredu načela ravnopravnosti stranaka odnosno onemogućavanja tuženom da pristupi sudu i izvede svoje dokaze. Prigovor tuženog u pogledu previsoko označene vrijednosti spora neosnovan jer iz predmeta spora proizilazi da se radi o imovini veće vrijednosti koja se nalazi na dvije lokacije i to stambeni objekat na sprat u Gornjim Podgradcima sa pripadajućim zemljištem i stambeni objekat u užem jezgu Grada Gradiška, stoga je odlučeno kao u dispozitivu presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je primjenom člana 383, 386 stav 2, 387 i 396 ZPP u vezi sa tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službeni glasnik RS 68/05 u daljem tekstu AT) po iskazanom troškovniku punomoćnika tužiteljice kojim potražuje za sastav tužbe od 10.09.2020. godine po tar br. 3 i 12 AT iznos od 1.875,00KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 11.10.2021. godine po tar.

br. 3, 12 i 9 AT iznos od 1.995,00KM, za zastupanje na ročištu za uviđaj od 05.11.2021. godine po tar. br. 3, 12 i 9 AT iznos od 1.995,00KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 08.03.2022. godine po tar. br. 3, 12 i 9 AT iznos od 2.055,00KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 07.06.2022. godine po tar. br. 3,12 i 9 AT iznos od 2.055,00KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 04.07.2022. godine po tar. br. 3,12 i 9 AT iznos od 2.115,00KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 13.09.2022. godine po tar. br. 3,12 i 9 AT iznos od 2.115,00KM, odnosno ukupan iznos od 14.205,00KM sa PDV 17% prema uvjerenju broj 04/1-17-1-32-187-7/09 od 25.06.2009. godine u iznosu od 2.414,85KM odnosno ukupno 16.619,80KM koji se odnose na troškova zastupanja, te troškovi vještačenja u iznosu od 800,00KM, troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 3.000,00KM i sudske takse na presudu u iznosu od 3.000,00KM što čini ukupan iznos od 24.219,85KM. S obzirom da je tužiteljica djelimično uspjela u parnici to joj toga pripada 50% naprijed navedenih troškova srazmjeran dio troškova u iznosu od 12.109,92KM kao što je odlučeno kao u stavu 3 dispozitiva presude.

Sudija
Predrag Kasagić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI u roku od 30 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i protivnu stranku.